

Život Cirkvi

Ročník 17

3/2010

V katolíckych kostoloch sa v nedeľu 24. januára 2010 uskutoční celoslovenská finančná zbierka na pomoc postihnutým na Haiti

Habitus non facit monachum

Habitus non facit monachum, šaty nerobia mnícha, hovorí známe príslovie a dodáva, že ani „barba non facit philosophum, ani brada nerobí filozofa... Vstup do posledného roku prvej dekády nového milénia

sprevádzalo mnoho úvah, od bulvárnych „typovačiek“ až po odborné analýzy. Čo nás čaká na duchovnom poli? Ak prekvapenia, tými sa nechajme prekvapiť. No niečo možno využiť aj zo signálov, ktoré sa už hlásia o slovo.

V duchovnom prúde tu bije do očí čosi ako „babilonizácia“, zmätenosť, a to skôr pojmov ako jazykov. Ved' napokon aj to dávne biblické pomätie jazykov podľa výkladu neznamenal vznik nových rečí, ale vnútornú nejednotu, to, že každý pod tým istým pojmom myslel na niečo iné, zmätok v hodnotách a záujmoch.

Prvú časť nášho problému najlepšie vystihuje ľudovo nazývané „miešanie hrušiek a orechov“. Rôzni teológovia a pseudoteológovia či takzvaní experti na cirkevnú problematiku miešajú, čo môžu. Zápas o kríže na školách s útokmi na černochoch na Sicílii. Medzináboženský dialóg s moslimským náboženstvom miešajú s polemikou a napätím ohľadom statusu občanov moslimských krajín v európskych krajinách. Právo na výchovu vo vlastnom náboženstve zas s potrebou informovať žiakov aj o iných náboženstvách... Ťažko rozoznať, čo si vlastne myslia a komu slúžia. Hovoria pritom ako o „svojom názore, na ktorý majú slobodné právo“. Ale takým tónom, že vyznieva ako odpísaný hlupák, kto by si v mene tej istej slobody dovolil myslieť niečo iné. A najmä v takom duchu, že cirkev, a medzi riadkami rozumej Katolícku cirkev, tu je vždy hlavným vinníkom.

Hrozí nová vlna obviňovania náboženstva z netolerance, ktorú však v skutočnosti zapríčiňuje neriešenie veľmi vážnych spoločenských a nie náboženských problémov. Extrémizmus je vždy chorý. Je to nesprávna reakcia na extrémnu situáciu. To, že nachádza v ľuďoch podporu je však dôsledkom, že je chorá výchova, legislatíva, sociálna a bezpečnostná politika, ktorá by mala extrémne situácie riešiť normálnym spôsobom. Ako príklad naznačím len istú „pospolitosť“, ktorá je spájaná s národnými a náboženskými ideami. Čoraz väčšiu podporu však nachádza práve u občanov, ktorí sú nahnevaní pre dôvody, ktoré nie sú ani národné, ani náboženské. Je to konkrétna skrytá pasca. Či ju niekto naschvál nastavil alebo vznikla ako spontánna reakcia, nie je podstatné. Hlavné je do nej nespádnúť. Pre veriacich je tento rastúci zmätok, dobro poprelínané so zlom a pravda s lžou výzvou vytvárať si

na veci vyrovnaný postoj, zbavovať sa komplexu kresťanskej názorovej menejcennosti a vsugerovaného pocitu spoločenského previnilca.

Ďalšia vec, čo nás isto čaká a neminie, sú parlamentné voľby. Celkom isto ich budú predchádzať, a vlastne už aj predchádzajú, dve tendencie. Prvou sú snahy sľubmi si získať hlasy veriacich. Všetci budú sľubovať a všetkým pôjde navonok len o to najlepšie. Druhým úskalím bude riziko nechať sa pohltiť politickou nenávisťou. Tá má dva dôsledky. Ako každá nenávisť, aj táto oslepuje rozum, bráni hodnotiť veci vyvážene. Kto tvrdí, že jedni sú len dobrí a tí druhí iba zlí, je celkom isto slepý. Druhé riziko číha na srdce. Je normálne, že tak, ako každé dobro človeka poteší, skutočné zlo v ňom vyvolá buď bolesť alebo hnev. Keď si však zlo politika, podnikateľ, mafijá, právnik vpustí do srdca, pridávame sa fakticky na stranu toho, koho zloba nás roztrpčuje. Sme plní jeho zloby a jej spolušíritelmi. Nenávistné horlenie za možno objektívne dobré vec znamená búrať ju v jej základoch.

A napokon je to oblasť, ktorá sa priamo týka aj „mníšskych šiat“. Ide o prúde vo vnútri Cirkvi, kde to takpovediac sčierneva. Vari najviac to vidno práve, v Ríme. Mladučkí seminaristi v elegantných čiernych oblekoch so širokými čiernymi klobúkmi, odmeraná, neprimeraná, chladná dôstojnosť. Prejav obnovy, vonkajšie vyznávanie vernosti Cirkvi? Alebo pokrytectvo a odporná, takzvaná „zbožná“ pýcha? Kto to rozozná? Jedno i druhé sa tak na seba podobá! Jediné riešenie: „strom sa pozná po ovocí“. Názorne zvyknem duchovný vývoj vyjadrovať obrazom živej vody, ktorou je náuka evanjelia, sviatosti ba Kristus sám. Túto vodu možno likvidovať dvomi spôsobmi. Môžeme ju vypariť, a to spravil náboženský liberalizmus. Čo mohol, sponchybnil, rozpustil, sprofanizoval... V zúfalej snahe zachrániť, čo ešte zostalo, tu podsunul Rožkatý opačný extrém: vložiť vodu do mrazničky, zakonzervovať, spútať ju slepo a bez zmyslu zachovávanými predpismi, vonkajškovosťou, zbožným oblekom, za ktorý sa najľahšie skryjú nedostatky a neresti. Ani z pary ani z ľadu sa však človek nenapije. Hoci obe skupenstvá majú v sebe čosi z ozajstnej vody. Len ich treba znormlizovať.

O cirkevnom odevu platí, čo o uniforme všeobecne. Ak sa s ním človek vnútorne stotožní, ak ním navonok vyjadruje, čo vo vnútri prežíva, stáva sa svedectvom, ohlasovaním. Jeho nositeľa vychováva, formuje, aby sa správval tak, aby to zodpovedalo jeho vnútornému presvedčeniu. Ak je zvonku nanútený, potláča slobodu a človeka deformuje. Ak je dobrovoľne prijatý, no iba zvonku, stáva sa nástrojom zradného pokrytectva, lacnou formou ako si vymáhať od úprimných ľudí úctu a podporu a zakrývať ňou svoje pohodlie a biedu. Keď ide o druhých, „nesúdme, aby sme neboli súdení“. Keď ide o nás, snažme sa, aby popri praktickom účely bol odev aj prostriedkom svedectva a formácie. No najmä čo sa odevu týka platí, že neide len o odev, „habitus non facit monachum“ ani formalizmus kresťana.

RV, Marián Gavenda

Benedikt XVI. na Anjel Pána: Cirkev je po boku migrantov a utečencov

Vatikán (17. januára 2010, RV) - Na nedeľu 17. januára pripadol Svetový deň migrantov a utečencov. Benedikt XVI. sa pred modlitbou Anjel Pána prihovoril veriacim týmito slovami:

Drahí bratia a sestry, dnešná nedeľa je Svetovým dňom migrantov a utečencov. V priebehu dejín Cirkev vždy stála na strane týchto ľudí. Jej prítomnosť po ich boku dosiahla významný vrchol na začiatku minulého storočia. Stačí si spomenúť na osobnosť blahoslaveného biskupa Jána Krstiteľa Scalabrinioho a sv. Františku Cabriniových. V poslanstve vydanom pri tejto príležitosti som venoval pozornosť maloletým migrantom a utečencom.

Ježiš Kristus prežil pre Herodesovu hrozbu dramatickú skúsenosť utečenca už ako novorodenec. Svojich učeníkov učí prijať deti s veľkou úctou a láskou. Aj deti, a to bez ohľadu na ich národnosť či farbu pleti, treba v prvom rade považovať za osoby a Božie obrazy. Treba ich opatrovať a chrániť pred akýmkoľvek pokusom zneužiť ich či vytlačiť na okraj spoločnosti. Maximálne úsilie treba vynaložiť predovšetkým na to, aby maloletí, ktorí sa ocitli v cudzej krajine, mali zákonné záruky, a najmä aby im bola poskytnutá pomoc v nespočetných problémoch, ktorým musia čeliť. Kresťanské komunity a organizácie, ktoré sa venujú službe maloletým emigrantom a utečencom, vrelo nabádam a všetkých povzbudzujem, aby k nim boli výchovne i kultúrne vnímaví, a to v pravom evanjeliovom duchu.

Dnes popoludní, takmer 24 rokov po historickej náv-

števe ctihodného pápeža Jána Pavla II., pôjdem navštíviť hlavnú rímsku synagógu, aby som sa tam stretol so židovskou komunitou mesta a urobil ďalší krok na ceste zmierenia a priateľstva medzi katolíckmi a Židmi. Napriek problémom a ťažkostiam medzi veriacimi týchto dvoch náboženstiev možno vnímať atmosféru veľkej úcty a dialógu, ktoré dosvedčujú zrelosť vzájomných vzťahov a spoločnú snahu oceniť to, čo nás spája. Je to predovšetkým viera v jediného Boha, ale tiež ochrana života a rodiny, túžba po sociálnej spravodlivosti a pokoji.

Napokon pripomínam, že v pondelok 18. januára sa začne tradičný Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov. Každý rok vytvára pre tých, ktorí veria v Krista, vhodný čas na oživenie ducha ekumenizmu, na vzájomné stretnutie, vzájomné poznanie, modlitby a spoločné reflexie. Biblická téma vybraná z evanjelia sv. Lukáša podáva slová, ktorými sa zmŕtvychvstalý Ježiš obrátil na apoštolov: „Vy ste toho svedkami“ (Lk 24, 48). Naše ohlasovanie evanjelia Ježiša Krista bude natoľko hodnoverné a účinné, nakoľko budeme zjednotení v láske ako skutoční bratia. Vyzývam teda farnosti, rehoľné komunity, združenia a cirkevné hnutia, aby sa zvlášť počas eucharistických bohoslužieb neprestajne modlili za jednotu kresťanov.

Zverme tieto tri úmysly - našich bratov migrantov a utečencov, náboženský dialóg so Židmi a jednotu kresťanov – materskému príhovoru Najsvätejšej Panny Márie, Matke Krista a Matke Cirkvi. .

-pd-/foto RV

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

Drahí bratia a sestry, sme uprostred Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov, ekumenickej iniciatívy, ktorá sa rozvíja už viac ako sto rokov, a ktorá každý rok upozorňuje na tému jednoty medzi kresťanmi, prebúdza svedomie a podnecuje zainteresovanie všetkých, čo veria v Krista. Robí to predovšetkým pozývajúc k modlitbe, k nasledovaniu príkladu samého Ježiša, ktorý prosí Otca za svojich učeníkov: „Aby boli jedno, aby svet uveril“ (Jn 17,21). Vytrvalá výzva k modlitbe za plné spoločenstvo medzi nasledovníkmi Pána ukazuje najautentickejší a najhlbší zmysel celého ekumenického snaženia, pretože jednota je predovšetkým darom Božím. Ako potvrdzuje Druhý vatikánsky koncil: „Sväté predsavzatie obnoviť jednotu

všetkých kresťanov v jednej jedinej Cirkvi Kristovej presahuje ľudské sily a schopnosti“ (Unitatis Redintegratio, 24). A tak, okrem nášho úsilia rozvíjať priateľské vzťahy a podporovať dialóg pre vysvetlenie a vyriešenie nedorozumení, ktoré rozdeľujú cirkvi a cirkevné spoločenstvá, je potrebná dôverná a jednotná modlitba k Pánovi.

Tohtoročná téma je prevzatá z evanjelia sv. Lukáša, z posledných slov Zmŕtvychvstalého Pána svojim učeníkom: „Vy ste toho svedkami“ (Lk 24, 48). Tému navrhla Pápežská rada pre jednotu kresťanov ekumenickej skupine v Škótsku, v spolupráci s komisiou Viera a Konštitúcia Ekumenickej rady cirkví. Pred takmer sto rokmi, 13. až 24. júna 1910 sa práve v škótskom Edinburgu konala Svetová konferencia pre problémy týkajúce sa nekresťanov.

ťanského sveta. Medzi problémami, o ktorých sa vtedy diskutovalo, bol aj problém objektívnej ťažkosti vydávať evanjeliové svedectvo v nekresťanskom svete – ak ho vydávajú kresťania, ktorí sú medzi sebou navzájom rozdelení. Ak sa pred svetom, ktorý nepozná Krista, ktorý sa od neho vzdialil, alebo ktorému na ňom nezáleží, kresťania ukážu ako nejednotní, ba dokonca často rozhádaní, bude vierohodné ich ohlasovanie Krista ako nášho pokoja a jediného Spasiteľa sveta? Vzťah medzi jednotou a misiou od toho času vždy predstavoval podstatný rozmer celého ekumenického snaženia, ba dokonca jeho východisko. Práve pre tento špecifický prínos edinburská konferencia zostáva jedným z základných bodov moderného ekumenizmu. Katolícka Cirkev na II. Vatikánskom koncile obnovila a silne zdôraznila túto perspektívu, tvrdiac, že rozdelenie medzi Ježišovými učeníkmi sa „nielen zrejme protiví vôli Kristovej, ale je svetu na pohoršenie a na ujmu presvätej veci hlásania evanjelia všetkému stvoreniu.“ (Unitatis Redintegratio, 1)

V tomto teologickom a duchovnom kontexte sa nachádza aj téma navrhnutá tento týždeň na meditáciu a modlitbu: nevyhnutnosť spoločného svedectva o Kristovi. Krátky text „Vy ste toho svedkami“, ktorý bol navrhnutý ako téma, je potrebné čítať v kontexte celej 24. kapitoly Evanjelia podľa Lukáša. Pripomeňme si krátko obsah tejto kapitoly. Najskôr ženy prichádzajú k hrobu, vidia znaky Ježišovho vzkriesenia a ohlasujú, čo videli apoštolom a ostatným učeníkom (v. 8); potom ten istý Zmŕtvychvstalý Pán sa zjaví Emauzským učeníkom na ceste, ukáže sa Petrovi a následne „jedenástim a iným s nimi“ (por. v. 33). Otvára myseľ pre pochopenie Písem ohľadom svojej vykupiteľskej smrti a svojho zmŕtvychvstania, potvrdzujúc, že „v jeho mene sa bude všetkým národom, počnúc od Jeruzalema, hlásať pokánie na odpustenie hriechov.“ (v. 47). Učeníkom, čo boli „zjednotení“ s tými, ktorí boli svedkami jeho diela, Zmŕtvychvstalý Pán sľubuje dar Ducha Svätého (por. v. 49), aby o tom svedčili pred všetkými národmi. Z tohto – „vy ste toho svedkami“ – (Lk 24, 48), ktoré je témou Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov, sa rodia dve otázky. Prvá: Čo je „to, čoho ste svedkami“? Druhá: Akým spôsobom môžeme my byť svedkami týchto vecí?

Ak si pozrieme kontext danej kapitoly, „to, čoho sú apoštolí svedkami“, je vyjadrené predovšetkým v kríži a zmŕtvychvstaní: učenici videli ukrižovanie Pána, vidia Vzkrieseného, a tak začínajú chápať všetky Písma, ktoré hovoria a tajomstve utrpenia a dare vzkriesenia. „To, čoho ste svedkami“ je teda Kristovo tajomstvo, tajomstvo Syna Božieho, ktorý sa stal človekom, zomrel za nás, vstal z mŕtvych, žije naveky a je zárukou nášho večného života.

Avšak spoznajúc Krista – a toto je podstata veci – spoznáваме Božiu tvár. Kristus je predovšetkým zjavením Boha. Vo všetkých časoch ľudia vnímajú Božiu existenciu, jediného Boha, ktorý je však vzdialený a neukazuje sa ľuďom. V Kristovi sa Boh dáva spoznať, vzdialený Boh sa stáva Bohom blízkym. „To, čoho ste svedkami“, je teda predovšetkým Kristovo tajomstvo, priblíženie sa

Boha k nám. To v sebe zahŕňa ešte jeden rozmer: Kristus nikdy nie je sám, prišiel medzi nás a zomrel sám, avšak vstal z mŕtvych, aby všetkých pritiahol k sebe. Kristus, ako hovorí Písmo, tvorí telo, zjednocuje celé ľudstvo vo svojej skutočnosti nesmrteľného života. A tak v Kristovi, ktorý zjednocuje ľudstvo, spoznáваме budúcnosť tohto ľudstva: večný život. Toto všetko je teda napokon veľmi jednoduché: poznáваме Boha poznajúc Krista, jeho Telo, tajomstvo Cirkvi a prísľub večného života.

Tu prichádzame k druhej otázke. Ako môžeme byť my svedkami týchto vecí? Môžeme sa stať svedkami jedine poznajúc Krista – a skrze poznanie Krista aj poznajúc Boha. Poznanie Krista bezpochyby predpokladá intelektuálny rozmer – naučiť sa koľko len môžeme od Krista – ale je to vždy čosi viac, než len intelektuálny proces: je to proces existenciálny, proces otvorenia sa môjho ja, mojej premeny prostredníctvom prítomnosti a sily Kristovej, a tak aj proces otvorenia sa pre všetkých ostatných, ktorí musia byť Kristovým telom. V tomto zmysle je zjorné, že intelektuálny a existenciálny proces spoznania Krista je tým procesom, ktorý nás robí svedkami. Inými slovami, môžeme byť svedkami, iba ak Krista poznáme z prvej ruky – nielen od iných, ale z nášho vlastného života, z nášho osobného stretnutia s ním. Stretajúc ho opravdivo v našom živote viery, stávame sa jeho svedkami a môžeme tak prispievať k novosti sveta, k večnému životu. Katechizmus Katolíckej cirkvi nám tiež naznačuje obsah „toho, o čom máme svedčiť“. Cirkev zjednotila a zhrnula podstatu daru, čo nám dal Pán v Zjavení, v tzv. „Nicejsko-carhradskom vyznaní viery“, ktoré zakladá svoju autoritu na skutočnosti, že bolo ovocím prvých dvoch ekumenických koncilov (325, 381) (KKC, č. 195). Katechizmus upresňuje, že toto vyznanie je „dodnes spoločné všetkým veľkým cirkvám Východu i Západu.“ (ibid.) V tomto kréde sa teda nachádzajú pravdy viery, ktoré kresťania môžu vyznávať a spoločne o nich svedčiť, aby svet uveril, ukazujúc všetkým – so zápalom a snahou o prekonanie rozdielov – vôľu spoločne kráčať k plnému spoločenstvu, k jednote Kristovho tela.

Slávenie týždňa modlitieb za jednotu kresťanov nás privádza k zamysleniu sa nad ďalšími hľadiskami, dôležitými pre ekumenizmus. Predovšetkým nad veľkým procesom, ktorý sa uskutočnil vo vzťahoch medzi cirkvami a cirkevnými spoločenstvami po edinburskej konferencii v minulom storočí. Moderné ekumenické hnutie sa rozvinulo tak výrazným spôsobom, že sa stalo dôležitou súčasťou vo viere Cirkvi, pripomínajúcou problém jednoty medzi všetkými kresťanmi a podporujúcou tiež rast spoločenstva medzi kresťanmi navzájom. Toto hnutie nielenže napomáha bratským vzťahom medzi cirkvami a cirkevnými spoločenstvami v duchu prikázania lásky, ale podnecuje aj teologické hľadanie. Okrem toho privádza konkrétny život cirkvi a cirkevných spoločenstiev k tematikám, ktoré sa dotýkajú pastorácie a sviatosťného života, ako napríklad vzájomné uznávanie krstu, otázky týkajúce sa zmiešaných manželstiev, prípady „comunicatio in sacris“ v jasne definovaných prípadoch. V línii tohto ekumenického ducha sa kontakty rozšírili aj k tu-

ričným hnutiam a charizmatickým evanjelikom, aby došlo k lepšiemu vzájomnému spoznaniu, i keď je v danej oblasti stále dosť zložitých problémov.

Katolícka Cirkev od čias II. vatikánskeho koncilu vstúpila do bratských vzťahov so všetkými východnými cirkvami a cirkevnými spoločenstvami, organizujúc predovšetkým obojstranný teologický dialóg s väčšinou z nich: dialóg, ktorý umožnil nájsť spoločné body a súhlas vo viacerých otázkach, čím sa prehĺbili vzájomné vzťahy. V minulom roku viaceré rozhovory urobili pozitívne kroky vpred. V októbri 2009 začala Zmiešaná medzinárodná komisia pre teologický dialóg medzi Rímskokatolíckou a Pravoslávnu cirkvou na jedenástom plenárnom zasadnutí v cyperskom Paphose rozoberať s východnými cirkvami veľmi dôležitú tému pre dialóg medzi katolíckimi a pravoslávnyimi: Úloha rímskeho biskupa v spoločenstve Cirkvi prvého tisícročia, teda v čase, keď kresťania Východu a Západu žili v plnom spoločenstve. Toto štúdium sa následne rozvinie aj vzhľadom na druhé tisícročie. Viackrát som prosil katolíkov o modlitbu za tento dialóg, tak citlivý a dôležitý pre celé ekumenické hnutie. Aj so starodávnymi východnými ortodoxnými cirkvami (koptskou, etiópskou, sýrskou, arménskou) sa Zmiešaná komisia stretla od 26. do 30. januára minulého roku. Tieto dôležité iniciatívy dokazujú ako napreduje hlboký dialóg plný nádeje – so všetkými východnými cirkvami, ktoré nie sú v plnom spoločenstve s Rímom.

V priebehu uplynulého roka boli s cirkevnými spoločenstvami Západu preskúmané dosiahnuté výsledky v rozličných dialógoch počas týchto 40 rokov, s osobitným pozastavením sa pri Anglikánskom spoločenstve, spolu so Svetovou luteránskou federáciou, so Svetovým združením reformovanej cirkvi a so Svetovou metodistickou radou. S ohľadom na tieto výsledky potom Pápežská rada na podporu jednoty kresťanov zrealizovala štúdium na objasnenie záverov, ku ktorým dospeli v bilaterálnych dialógoch a zároveň na pomenovanie otvorených problémov, na ktorých bude potrebné budovať novú fázu konfrontácie.

Spomedzi nedávnych udalostí by som chcel pripomenúť spomienku na desiate výročie Spoločného vyhlásenia o náuke o ospravodlivení, ktorú katolíci a evanjelici slávil spoločne 31. októbra 2009 na podporu pokračovania dialógu a tiež návštevu arcibiskupa Canterbury Rowana Williama v Ríme, ktorý mal aj stretnutia na tému osobitnej situácie, v ktorej sa Anglikánske spoločenstvo nachádza. Spoločné úsilie pokračovať vo vzťahoch a dialógu sú pozitívnym znakom, ktorý poukazuje na to, aké je úsilie o jednotu intenzívne, napriek všetkým problémom, ktoré tu sú. Je teda možné vidieť, že tu je rozmer našej zodpovednosti v snahe urobiť maximum k reálnemu dosiahnutiu jednoty, ale je tu aj ďalší rozmer, a to rozmer Božieho konania, pretože len Boh sám môže dať Cirkvi jednotu. Jednota "samovytvorená" by bola ľudská, ale my si želáme Cirkev Božiu, urobenú Bohom, ktorý keď chce a keď sme my pripravení, vytvorí jednotu. Musíme si byť vedomí aj toho, aké skutočné pokroky

boli vykonané v spolupráci a v bratstve počas všetkých týchto rokov, počas posledných 50 rokov. Zároveň musíme vedieť, že ekumenická práca nie je priamočiarym procesom. Staré problémy, zrodené v kontexte inej doby, strácajú na svojich ťažkostiach, zatiaľ čo v dnešnom kontexte sa zasa rodia nové problémy a nové ťažkosti. A tak musíme byť stále pripravení na proces očistenia, v ktorom nás Pán robí schopnými byť zjednotení.

Drahí bratia a sestry, prosím všetkých o modlitby za túto zložitú ekumenickú realitu, za podporu dialógu, ako aj za to, aby kresťania našej doby dávali nové spoločné svedectvo vernosti Kristovi pred našim svetom. Nech Pán vypočuje našu prosbu a aj prosbu všetkých kresťanov, ktorá sa k nemu, osobitne v tomto týždni tak intenzívne dvíha.

-mk,sg-

Benedikt XVI. k členom Kongregácie pre vieru: Jednota je prioritou

Vatikán – V piatok napoludnie Benedikt XVI. prijal účastníkov plenárneho zasadnutia Kongregácie pre náuku viery, ktorej prefektom je kardinál William Joseph Levada. Pápež zdôraznil najmä skutočnosť, že kongregácia je v službe „ministeria jednoty“, ktoré je osobitným spôsobom zverené Rímskemu pápežovi prostredníctvom jeho „záväzku vernej náuky“. „Jednota je totiž“ – podľa slov Benedikta XVI. – „v prvom rade jednotou viery, udržiavanej z posvätného pokladu, ktorého je Petrov nástupca prvým strážcom a obrancom. Utvrďovať bratov vo viere ... je neodmysliteľnou službou, od ktorej závisí evanjelizačná účinnosť Cirkvi po všetky časy.“

Benedikt XVI. ďalej pripomenul že Rímsky biskup má trvalú povinnosť ohlasovať, že „Ježiš je Pán“ - „Dominus Iesus“. „Moc vyučovať totiž v sebe zahŕňa poslušnosť voči viere, aby Pravda, ktorou je Kristus, stále žiarila svojou veľkosťou a zaznievala všetkým ľuďom vo svojej celosti a čistote, aby tak bolo jedno stádo, zhromaždené okolo jedného Pastiera.“ Preto je podľa Benedikta XVI. pre Cirkev prioritou dosiahnutie spoločného svedectva viery všetkých kresťanov. Pápež vyslovil konkrétne pranie, aby úsilie kongregácie prispelo „k prekonaniu doktrínálnych problémov, ktoré doposiaľ pretrvávajú vzhľadom na dosiahnutie plného spoločenstva zo strany Bratstva sv. Pia X.“

Pápež ďalej ocenil úsilie kongregácie vo veci prijatia anglikánov na základe apoštolskej konštitúcie Anglicanorum coetibus. „Verné príľnutie týchto skupín k pravde prijatej od Krista a ponuka zo strany Magistéria Cirkvi nie je nijakým spôsobom v rozpore s ekumenickým hnutím“ – povedal Benedikt XVI. Vo svojom príhovore sa Svätý Otec podrobnejšie pristavil aj pri dokumente Kongregácie pre náuku viery publikovanom v roku 2008, ktorým je inštrukcia o niektorých otázkach bioetiky s názvom Dignitatis personae.

-jb-

Začal Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

Vatikán (18. januára, RV) - Už tradične sa na severnej pologuli koná Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov v termíne od 18. do 25. januára, teda vyvrcholí na sviatok Obrátenia sv. Pavla. Jednou z aktivít na podporu tohto úsilia o jednotu kresťanov je aj spoločná iniciatíva Svetovej rady cirkví a Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov. Aj tento rok vydali jednotný textový materiál, ktorý môže byť podkladom pre slávenie jednotlivých ôsmich dní, a to formou modlitbových biblických stretnutí, vlastných bohoslužieb kresťanských cirkví, alebo ekumenických bohoslužieb. Témou tohtoročného Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov je citát z 24. kapitoly Lukášovho evanjelia „Vy ste toho svedkami“ (Lk 24, 48). -jak-

Benediktovi XVI. predstavili dva baránky, z ich vlny sa zhotovia posvätné páliá

Vatikán (21. januára, RV) – Pápežovi Benediktovi XVI. boli v Kaplnke Urbana VIII. predstavené dva baránky, požehnané pri príležitosti liturgickej spomienky na rímsku mučenicu sv. Agnesu, v rovnomennej rímskej bazilike na ulici „Via Nomentana“. Vlňa z týchto baránkov bude použitá na zhotovenie pálií pre nových arcibiskupov-metropolitov. Pálium je ručne utkaný pás z ovčej vlny a je súčasťou liturgického odevu arcibiskupa. Svätý Otec ich podľa tradície udeľuje 29. júna, na slávnosť sv. apoštolov Petra a Pavla. -sg-

Benediktovi XVI. udelili čestné občianstvo Freisingu

Vatikán (16. januára, RV) - Svätý Otec prijal na osobitnej audiencii v Apoštolskom paláci primátora mesta Freising Dietera Thalhammera, ktorý mu odovzdal inšignie čestného občana tohto bavorského biskupského mesta. Pápež Benedikt XVI. sa tak stal čestným občanom mesta Freising. Ako sám v ďakovnom príhovore uviedol, ku Freisingu ho viažu mnohé silné spomienky, ktoré majú pre neho hlboký symbolický význam. Pápež sa v spomienkach pozastavil pri symbolike svojho biskupského a tiež pápežského erbu a zaspomínal si aj na typickú panorámu freisingského kopca so siluetou Dómu, ako na miesto modlitby, vzdelania a kultúry.

„To je najhlbšia podstata našej kňazskej služby – byť Kristovými priateľmi, priateľmi Boha, skrze ktorých sa aj iní dostanú bližšie k Bohu. Miestom, kde sa pre mňa začali dejiny tohto priateľstva s Bohom, je práve Freising so svojim Dómom a hrobom sv. Korbiniana. Preto má tento kostol a celý Freising zvláštne miesto v mojom srdci.“

Vo Freisingu a tiež v Mníchove Josef Ratzinger študoval a vo Freisingkom Dóme bol aj v roku 1951 vysvätený za kňaza. Medzi rokmi 1954 – 1957 prednášal na Filozoficko-teologickej fakulte vo Freisingu a v rokoch 1977 – 1982 viedol biskupstvo Mníchov-Freising.

K delegácii hostí z pápežovho rodného Bavorska patrili okrem mestskej rady aj Mníchovský arcibiskup Reinhard Marx a jeho predchodca v úrade kardinál Friedrich Wetter. K slávnostnému priebehu aktu odovzdávania čestného občianstva prispela Mestská kapela Freisingu, ktorá na počesť tejto udalosti zajtra napoludnie počas príhovoru Svätého Otca pred modlitbou Anjel Pána zahrá na Námestí sv. Petra bavorskú hymnu. -jak-

Svätý Otec sa stretol s delegáciou Luteránskej cirkvi Fínska

Vatikán (18. januára, RV) - Pri príležitosti začiatku Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov a sviatku sv. Henricha, patróna Fínska, v pondelok pápež Benedikt XVI. prijal na audiencii členov ekumenickej delegácie Luteránskej cirkvi Fínska. Tradícia jej návštev v Ríme má už 25 rokov. Vo svojom príhovore Svätý Otec pripomenul, že „s Druhým vatikánskym koncilom sa Katolícka cirkev nezvratne zaviazala nastúpiť cestu hľadania ekumény, a tak načúvať Duchu Pánovmu, ktorý nás učí pozorne čítať „znaky čias““. Zdôraznil, že po tejto ceste sa odvtedy neustále snaží kráčať, a dodal:

Cirkvi východu a západu, ktorých tradície sú prítomné vo vašej krajine, zdieľajú skutočné, hoci nedokonalé spoločenstvo. Toto je dôvod oľutovať problémy minulosti, ale iste aj dôvod, ktorý nás povzbudzuje k ešte väčšiemu úsiliu o porozumenie a zmierenie, aby naše bratské priateľstvo a dialóg mohli prerásť do dokonalej viditeľnej jednoty v Ježišovi Kristovi.“

V tejto súvislosti sa Benedikt XVI. zmienil o Spoločnej deklarácii o náuke o ospravedlivení, ktorá má už desať rokov a ktorá je konkrétnym znakom znovuobjaveného bratstva medzi luteránmi a katolíkmi. Ako uviedol, je potešený posledným vývinom v škandinávskom luteránsko-katolíckom dialógu vo Fínsku a Švédsku, pokiaľ ide o otázky vyplývajúce zo spomenutého dokumentu. Zároveň vyjadril nádej, že výsledok tohto dialógu pozitívne prispeje k ceste, vedúcej k „opätovnému nastoleniu stratenej jednoty“. -dj-

Benedikt XVI. navštívil židovskú synagógu v Ríme

Taliansko (18. januára, RV) – Pápež Benedikt XVI. navštívil včera rímsku židovskú synagógu, tretia januárová nedeľa bola totiž 21. svetovým dňom prehĺbenia a rozvíjania dialógu medzi katolíckmi a židmi s tohtoročnou témou „Štvrté prikázanie: «Spomni na sobotňajší deň, aby si ho zasvätil! » (Ex 20, 8)“.

Svätého Otca prijal najprv predseda Židovskej komunity v Ríme Riccardo Pacifici a predseda Talianskych židovských komunit Renzo Gattegna. Potom sa slova ujal hlavný rabín Židovskej komunity v Ríme Riccardo Di Segni. Vo svojich slovách si spomenul na návštevu pápeža Jána Pavla II. a tiež na II. vatikánsky koncil, ktorý bol významným začiatkom vzájomných vzťahov. Potom načrtnol kroky, ktoré môžu obe komunity uskutočňovať spoločne, napríklad pri úsilí chrániť životné prostredie. Toto právo - ako povedal hlavný rabín - sa rodí s Adamom, umiestneným do záhrady v Edene, aby v nej pracoval a chránil ju. Potom dodal, že „židia a kresťania, ako aj ďalší veriaci vo svete boli a stále sú prenasledovaní pre vieru. Len ten, ktorý je Pánom odpustenia, však môže odpustiť tým, ktorí prenasledujú. Napriek dramatickým dejinám,“ dodal hlavný rabín, „napriek otvoreným problémom a nepochopeniam, sú vízie a ciele spoločné a tie musia byť na prvom mieste.“

Potom sa prítomným prihovril Svätý Otec. Začal slovami žalmistu: „Veľké veci urobil s nimi Pán. Veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť“ (Ž 126), „Aké je dobré a milé, keď bratia žijú pospolu“ (Ž 133). Spomenul, že tieto žalmy nás privádzajú k ešte autentickjšiemu duchovnému postoju pri prežívaní tejto mimoriadnej chvíle vďaka a chvály Pánovi za to, že nám dal také veľké veci. Potom aj on pripomenul návštevu Jána Pavla II. pred 24 rokmi, keď do synagógy vstúpil po prvýkrát ako pápež a vyzdvihol jeho „prínos pri upevňovaní dobrých vzťahov medzi oboma spoločenstvami, pri prekonávaní nepochopení a predsudkov.“ Za pevný vychádzajúci bod vo vzťahoch medzi katolíckmi a židmi označil II. vatikánsky koncil a pokračoval:

„Plynutie času nám umožňuje rozpoznať v 20. storočí skutočne tragickú dobu pre ľudstvo: krvavé vojny, ktoré zasiali také ničenie, smrť a bolesť, ako nikdy predtým, hrozné ideológie, ktorých podstatou bola idolatria človeka, rasy, štátu, a ktoré viedli k bratovraždam. Nezvyčajne otrasná dráma šoah predstavuje istým spôsobom vrchol na ceste nenávisti, ktorá sa rodí vtedy, keď človek zabúda na svojho Stvoriteľa a seba samotného ustanoví za stred vesmíru. Ako som povedal počas návštevy 28. mája 2006 v koncentračnom tábore v Osvienčime, ktorá je ešte hlboko vrytá v mojej pamäti, »vládcovia Tretej ríše chceli rozdrviť židovský ľud v jeho celosti a v hĺbke, a jeho zničením chceli usmrtiť aj toho Boha, ktorého vzýval Abrahám, ktorý keď prehovoril na hore Sinaj, ustanovil usmerňujúce princípy pre ľudstvo. Princípy, ktoré zostávajú platné naveky« (Príhovor v koncentračnom tábore Auschwitz - Birkenau: Učenie Benedikta XVI., II. 1 [2006], str. 727). Ako si na tomto mieste nespomenúť na rímskych židov, ktorí boli vytrhnutí zo svojich domovov, pred týmito hradbami, a ktorí boli v strašných mukách usmrtení v Auschwitzu? Ako by bolo možné zabudnúť na ich tváre, na ich mená, na slzy, a na zúfalstvo, ktorému títo muži, ženy a deti čelili? Vyhubenie Mojžišovho ľudu, najprv ohlásené a potom systematicky naprogramované a zrealizované v Európe pod nacistickou nadvládou, zasiahlo v ten deň tragicky aj Rím. Žiaľ, mnohí zostali ľahostajní, ale mnohí, a to aj spomedzi talianskych katolíkov, podporených vierou a kresťanským učením, zareagovali s odvahou a otvorili svoju náruč na pomoc utekajúcim židom, pričom často riskovali vlastné životy a zaslúžia si večnú vďaku. Aj Apoštolská stolica pomáhala, často v skrytosti a diskkrétne. Spomienky na tieto udalosti nás majú povzbudiť k posilneniu pút, ktoré nás spájajú, aby vzájomné porozumenie, rešpekt a prijatie rástlo stále viac.“

Svätý Otec sa v príhovore zamerl aj na desať Božích prikázaní, ktoré nazval pochodňou etiky, nádeje a dialógu, polárnou hviezdou viery a morálkou Božieho ľudu, ktoré osvecujú cestu kresťanov. Sú – pokračoval pápež - majákom a pravidlom života v spravodlivosti a láske, „veľkým etickým kódexom“ pre celé ľudstvo. Potom spomenul spoločné kroky oboch spoločenstiev:

„Po tejto ceste môžeme kráčať spolu, v uvedomení si vzájomných odlišností, ale aj faktu, že ak dokážeme spojiť naše srdcia a naše ruky v odpovedi na Pánovo volanie, jeho svetlo nám bude bližšie, aby ožiarilo všetky národy zeme. Kroky, ktoré boli dosiahnuté počas týchto 40 rokov Medzinárodným výborom pre katolícko-židovské vzťahy, ako aj v nedávnych rokoch Zmiešanou komisiou Svätej stolice a Veľkého rabinátu Izraela, sú znakom spoločnej vôle pokračovať v otvorenom a úprimnom dialógu.“

V závere si Benedikt XVI. spomenul na stretnutie spomínanej zmiešanej komisie, ktoré sa dnes začalo v Ríme na tému „Katolícke a židovské učenie o stvorení a životnom prostredí“.

-sg-/ snímka RV

Mons. Cyril Vasil' menovaný za konzultora Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov

Vatikán (21. januára, RV) - Sekretár Kongregácie pre východné cirkvi arcibiskup Cyril Vasil' SJ bol dnes pápežom Benediktom XVI. menovaný za konzultora Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov. Svätý Otec zároveň vymenoval nových členov tohto dikastéria – arcibiskupa Bordeaux kardinála Jeana-Pierra Ricarda, a biskupa Antverp Johana Jozefa Bonnyho. -dj-

Komuniké Pápežskej rady „Cor Unum“ ohľadom zemetrasenia na Haiti

Vatikán/Haiti (18. januára, RV) - Pápežská rada „Cor Unum“ dnes vydala tlačové komuniké, týkajúce sa nedávneho zemetrasenia na Haiti. Ako uvádza, medzinárodná humanitárna agentúra biskupov USA „Catholic Relief Services“, ktorá aktuálne koordinuje humanitárne úsilie Cirkvi v postihnutej oblasti, komunikuje priamo na mieste s Konferenciou biskupov Haiti, apoštolským nunciom a niekoľkými zahraničnými katolíckymi charitatívnymi organizáciami, ohľadom prístupu k riešeniu následkov katastrofy. Skupina okamžite začala poskytovať potravu, vodu, odev, prístrešok a lekársku pomoc tým, ktorí prežili a sú zhromaždení v táborech. Bolo vytvorených 12 distribučných miest, do ktorých nepretržite prichádza personál a zásoby zo susedného Santo Dominga a ďalších krajín, prostredníctvom katolíckych organizácií pomoci. „Tak, ako pri predchádzajúcich katastrofách,“ uvádza sa ďalej v komuniké, „sa preukazuje konkrétna štedrosť cirkví, inštitúcií a jednotlivcov na celom svete. Dôležité zostávajú potreby a výzvy, predovšetkým na úrovni presunu materiálu, ľudí a bezpečnosti, a pravdepodobne budú narastať, vzhľadom na ďalšie odhaľovanie následkov zemetrasenia v Port-au-Prince a jeho okolí.“ -dj-

Rímska diecéza poskytla stotisíc eur obyvateľstvu na Haiti

Taliansko (15. januára, RV) – Rímska diecéza venovala 100-tisíc eur na pomoc obyvateľstvu na Haiti po ničivom zemetrasení. Ako povedal rímsky vikár kardinál

Agostino Vallini, ide o pomoc blíznym v utrpení, ktorí potrebujú našu pomoc v modlitbe a solidárnosti na ich ceste obnovy. Rímska diecéza tak zareagovala na výzvu Svätého Otca k „láskavosti všetkých, aby týmto bratom a sestram, ktorí prežívajú chvíle utrpenia a bolesti nechýbala naša konkrétna solidárnosť a aktívna podpora medzinárodného spoločenstva.“

Na nedeľu 24. januára tiež Konferencia biskupov Talianska vyhlásila vo všetkých talianskych farnostiach mimoriadnu zbierku na pomoc obyvateľstvu na Haiti. Výzberané peniaze poputujú do oblasti prostredníctvom talianskej pobočky organizácie Caritas. K výzve Svätého Otca sa finančnou zbierkou pripájajú aj slovenskí biskupi. Predseda KBS arcibiskup Stanislav Zvolenský ju pre slovenské katolícke kostoly vyhlásil tiež na nedeľu 24. januára. -sg-

Vo Vatikáne sa skončilo zasadnutie ROACO

Vatikán (20. januára, RV) - Dnes sa vo Vatikáne skončilo dvojdnové 82. zasadnutie Diela na pomoc východným cirkvám (ROACO). Zamerané bolo predovšetkým na podporu kléru katolíckych cirkví východného obradu v strednej a východnej Európe, na Blízkom východe a v Afrike. Prezident ROACO a prefekt Kongregácie pre východné cirkvi kardinál Leonardo Sandri v tejto súvislosti spomenul napríklad na Eritreu:

„Kongregácia chcela upriamiť pozornosť všetkých členov ROACO na situáciu v tejto krajine, ťažko skúšanej z pohľadu ekonomického, sociálneho, s obrovskou mierou chudoby, utrpením, pretože tu veľmi chýba všetko, čo sa vzťahuje k ľudským právam, dôstojnosti človeka, a individuálnym slobodám. Krajina čelí možnej vojne a všetci, ktorí tu žijú, sú podriadení vojnovým podmienkam. Napríklad naši kresťania, naši seminaristi, naši kňazi, teda muži, nemôžu odísť v mladšom veku ako 48-50 rokov, aby mohli študovať tu v Ríme, alebo v iných oblastiach.“

Kardinál Sandri reagoval aj na otázku, čo je možné urobiť na zmenu tejto situácie:

„Predovšetkým dúfame, že sa dosiahne pokoj, ktorý je základom pre všetky aktivity občianskej spoločnosti, aj pre aktivity Cirkvi. Pomáhame našim trom eparchom, snažíme sa im podať pomocnú ruku v oblasti vzdelávania, v lekárskej oblasti, pokiaľ ide o semináre a formáciu mládeže. Ale táto pomoc a blízkosť sú veľmi podmienené spomenutou situáciou v krajine. Dúfajme, že Pán svojou milosťou ožiarí aj myseľ vládných predstaviteľov, aby sa otvorili svetu. Vždy spomínam slová Jána Pavla II. počas jeho návštevy na Kube, a aplikujem ich v príslušnom meradle na situáciu v Eritrei: „Eritrea, otvor sa svetu!“ -dj-

Unikátny „Kódex Pauli“ bude venovaný Svätému Otcovi

Vatikán (21. januára, RV/TK KBS) – Pri príležitosti vyvrcholenia Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov bude 25. januára Svätému Otcovi predstavené monumentálne dielo „Kódex Pauli“. Ide o dielo s vysokou umeleckou, kultúrnou a ekumenickou hodnotou, vyrobené v štýle starých mníšskych kódexov, pochádzajúce z dielne benediktínskeho opátstva pri Bazilike sv. Pavla za hradbami v Ríme. Opát Edmund Power odovzdá publikáciu na sviatok Obrátenia sv. Pavla pápežovi Benediktovi XVI.

Originálna publikácia ponúka na svojich 424 stranách v troch častiach - Acta, Epistolae, Apocrypha - aj výber príhovorov niekoľkých predstaviteľov kresťanských cirkví, napr. ekumenického patriarchu Konštantínopolu Bartolomeja I., patriarchu Moskvy a celého Ruska Kirilla, melkitského patriarchu Antiochie a celého Východu Gregoriosa II. Lahama, prímasa Anglikánskeho spoločenstva Rowana Williamsa, či emeritného biskupa Evanjelickej cirkvi z Hannoveru Eduarda Lohseho.

Nachádzajú sa tam mená ako kardinál Tarcisio Bertone, kardinál Walter Kasper, kardinál Jean-Louis Tauran, ale aj meno riaditeľa Vatikánskych múzeí Antonia Paolucciho.

Patriarcha Moskvy a celého Ruska Kirill o tomto diele povedal: „Som presvedčený, že vydanie Kódexu Pauli pomôže čitateľom uviesť do praxe vlastného života Božie posolstvo, ktoré nám odovzdal sv. Pavol.“ -jak-

Komisia pre židovsko-katolícky dialóg: Pokrok má byť požehnaním, nie prekliatím

Taliansko (20. januára, RV) - V Ríme skončilo v poradí deviate stretnutie Komisie pre židovsko-katolícky dialóg, za účasti delegácie Komisie Svätej stolice pre náboženské vzťahy so židmi a delegácie Hlavného rabinátu Izraela pre vzťahy s Katolíckou cirkvou. Zamerané bolo na „Katolícke a židovské učenie o stvorení a životnom prostredí“. Pri tejto príležitosti bolo zverejnené záverečné komuniké, ktoré informuje, že úvodné prezentácie sa sústredili na napätie medzi sekulárnymi environmentalistickými hnutiami a náboženskými perspektívami v tejto oblasti. Ako bolo zdôraznené, biblické učenie vníma prírodu ako darovanú s posvätnosťou, ktorá prúdi od Stvoriteľa: „Je to On, kto ustanovil ľudstvo ako vrchol svojho neodmysliteľne dobrého Stvorenia (porov. Gn 1:31) a zaviazal ho povinnosťou zodpovedného stráženia (porov. Gn 2:15). Ak sú sloboda a autonómia dané ľudstvu, aby rozvíjalo a zlepšovalo prírodné zdroje, ako je napísané „Nebesia si Pán vyhradil pre seba, ale zem dal synom človeka“ (Ž

115:16), tak to musí byť vždy vyjadrené spôsobom, ktorý rešpektuje božskú zvrchovanosť Univerza, ako je napísané „Pánova je zem i všetko, čo ju naplňa“ (Ž 24:1).“

Podľa komuniké biblická tradícia, ktorá priznáva jedinečnú dôstojnosť človeku, nesmie byť chápaná v zmysle dominancie, ale v zmysle úcty a solidarity. Toto si vyžaduje cit pre „ľudskú ekológiu“, v ktorej je naša zodpovednosť za ekosystém prepojená s našimi povinnosťami voči sebe navzájom, zvlášť s „mimoriadnou štedrosťou voči chudobným, ženám, deťom, cudzincom, chorým, slabým a núdzným“ (Prejav Benedikta XVI. v Rímskej synagóge, 17. januára 2010, odsek 7). Etický aspekt ľudského zásahu do prírodného poriadku spočíva v obmedzení sily vedy a jej nárokov na absolútnosť, a vo vyjadrení ľudskej solidarity a morálnej zodpovednosti. V tejto súvislosti bilaterálna komisia vyzýva, aby všetky vedecké inovácie a rozvoj pôsobili v úzkom prepojení s náboženským etickým vedením, aby sa zabezpečilo, že „pokrok bude požehnaním, nie prekliatím“. V závere komuniké bola zdôraznená dôležitosť morálnej náboženskej výchovy na všetkých úrovniach, aby bol zaručený zodpovedný vedecký a spoločenský rozvoj. -dj-

Ekumenické úsilie témou stretnutia zástupcov CCEE a CEC

Švajčiarsko (21. januára, RV) – V stredu 20. januára sa sekretár Rady európskych biskupských konferencií (CCEE) Duarte da Cunha v Ženeve stretol s novým prezidentom Konferencie európskych cirkví (CEC) metropolitom Emmanuelom z Francúzska. Metropolit uviedol, že „spolupráca medzi oboma inštitúciami je veľmi dôležitá a mala by byť posilnená, aj vzhľadom na fakt, že čelíme mnohým spoločným záležitostiam a veriaci v Európe sa stretávajú s rovnakými výzvami“. Sekretár Rady európskych biskupských konferencií podotkol, že Európa má zvláštnu zodpovednosť v oblasti ekumenického úsilia, nakoľko to je miesto, kde sa rozdelenia začali, a neskôr boli prenesené na ostatné kontinenty. Následne pripomenul slová Benedikta XVI.: „Naše ohlasovanie evanjelia bude uveriteľnejšie a účinnejšie, keď budeme zjednotení v Jeho láske ako ozajstní bratia“ (Požehnanie, 17. januára 2010). Podľa Duarteho da Cunhu „ekumenický dialóg, ktorý vedú CCEE a CEC je jasným svedectvom povedomia o tejto skutočnosti a o tejto zdieľanej túžbe.“

Po krátkom rozhovore o ekumenickej situácii v Európe a vzájomnej spolupráci, sekretariáty oboch inštitúcií pracovali na blížiacom sa spoločnom výbore CCEE-CEC, ktorý je naplánovaný v Istanbuli v dňoch 8. – 11. marca 2010. Zúčastní sa na ňom sedem členov zo strany Rady a sedem zo strany Konferencie, medzi nimi napríklad kardinál Péter Erdő, kardinál Josip Bozanić, Mons. Vincenzo Paglia, či kardinál Jean-Pierre Ricard. -dj-

Vyjadrenie katolíckych biskupov Slovenska

18. decembra 2009 zverejnili bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský a trnavský arcibiskup Róbert Bezák cirkevný trest pre kňazov Stanislava Cigáneka, Martina Chlebeka a Martina Jarabica a následne i diakona Petra Mazúra. Dňa 12. decembra 2009 sa menovaní kňazi obrátili na všetkých katolíckych biskupov Slovenska s ultimatívnu výzvou, aby vyznali vieru podľa nimi stanoveného vierovyznania a zriekli sa nimi stanovených bludov.

25. decembra 2009 neoprávnene vyhlásili exkomunikáciu všetkých diecéznych a pomocných biskupov na Slovensku. Postup oboch arcibiskupov bol plne v súlade s predpismi Kódexu kánonického práva. Plne sa stotožňujeme s postupom oboch arcibiskupov a vyjadrujeme im plnú podporu.

Žiadame veriacich, aby od exkomunikovaných kňazov neprijímali žiadnu duchovnú službu a neposkytovali im podporu.

TK KBS

Stanovisko Konferencie vyšších rehoľných predstavených k vyhláseniu exkomunikácie

V posledných dňoch polarizuje našu spoločnosť vyhlásenie exkomunikácie troch kňazov a jedného diakona Rímskokatolíckej cirkvi na Slovensku. Títo kňazi - Stanislav Cigánek, Martin Chlebek a Martin Jarabica ako aj diakon Peter Mazúr - spadajú pod právomoc svojho diecézneho biskupa. Preto v tomto prípade rozhodovali ako ich priami nadriadení dvaja arcibiskupi, bratislavský a trnavský. Obaja konali v rámci svojich kompetencií tak, ako im to nariaďuje Kódex kánonického práva. Nemožno teda ich rozhodnutie spochybniť.

Konferencia vyšších rehoľných predstavených verejne vyjadruje svoju plnú podporu Mons. Stanislavovi Zvolenskému, ako aj Mons. Róbertovi Bezákovi, ktorí troch kňazov a jedného diakona upozornili na ich pomýlené názory a udelili im aj patričný cirkevný trest, ktorý má napomôcť ich návratu.

Spomenutí kňazi a diakon si zmenili mená a stali sa z nich bratia Michal, Bernard, Václav a Charbel. V priebehu niekoľkých dní „pocítili“ povolanie k zasvätenému životu a ako sami tvrdia, založili si aj vlastné rehoľné spoločenstvo, ktoré údajne priamo spadá do kompetencie pápeža. Nezastavili sa však len pri tom. Vo svojich výzvach o vyznanie viery a zrieknutie sa bludov pokračujú a adresujú ich profesorom na teologických fakultách a tiež všetkým rehoľným predstaveným. Hrubo a nepodložené napádajú členov rôznych rehoľných spoločenstiev na Slovensku a obviňujú ich z nevernosti

duchu zakladateľa a mnohých iných neoverených faktov. Rehoľný a zasvätený život tak dehonestujú na úroveň rozkladu Cirkvi.

Konferencia vyšších rehoľných predstavených v mene všetkých svojich členov, provinciálnych predstavených mužských rehoľí na Slovensku, prehlasuje, že túto ich výzvu na vyznanie viery a zrieknutie sa bludov neberie ako hodnovernú a verejne sa od nej dištancuje.

Karol Maník

Vyjadrenie Spoločnosti kánonického práva k zverejneniu cirkevných trestov klerikov

Slovenská spoločnosť kánonického práva po podrobnej analýze všetkých skutočností vydala toto vyhlásenie.

Konštatujeme, že traja kňazi Stanislav Cigánek, Martin Chlebek, Martin Jarabica a jeden diakon Peter Mazúr sa svojím vyhlásením a verejnou výzvou, adresovanou slovenským biskupom, dopustili vážneho osočovania biskupov Poľska, Ukrajiny, Írska i Slovenska. Vyslovili tiež tézy, týkajúce sa posvätnéj moci biskupov, ktoré sú v rozpore s náukou Katolíckej cirkvi, čím naplnili skutkovú podstatu deliktov, ktoré Katolícka cirkev definuje ako heréza a schizma (porov. kán. 751 KKP). Týmto skutkom upadli do cirkevného trestu exkomunikácie na základe rozsudku už vyneseneho (latae sententiae), preto Bratislavský arcibiskup a Trnavský arcibiskup museli pristúpiť k napomenutiu, aby tieto osoby svoje obvinenia odvolali. Keďže zmienení kňazi tak neurobili, biskupi nemohli konať inak, ako konštatovať status quo, v ktorom sa nachádzali daní klerici a vyhlásiť, že upadli do trestu exkomunikácie latae sententiae v zmysle kán. 1364 KKP.

Slovenská spoločnosť kánonického práva sa stotožňuje s postupom dotknutých arcibiskupov, ktorý je plne v súlade s predpismi Kódexu kánonického práva.

Ako cirkevní právnici chceme pripomenúť veriacim v Katolíckej cirkvi, že toto rozhodnutie otcov arcibiskupov má zároveň slúžiť ako pomoc veriacim uvedomiť si, že od uvedených klerikov nemajú prijímať nijakú duchovnú službu a nemajú im poskytovať žiadnu podporu v tejto ich Cirkvi škodlivej činnosti.

Týmto sa obraciame tiež na potrestaných kňazov, aby prehodnotili svoje konanie a vrátili sa do cirkevného spoločenstva, na čele ktorého stoja legitímni pastieri, ktorých legitimita pramení z jednoty so Svätým Otcom Benediktom XVI.

Prof. Ján Duda, PhD. – Spišská Kapitula
ICDr. Tibor Hajdu, PhD. – Bratislava
ICDr. Peter Holec, PhD. – Košice
ICLic. František Šutor, PhD. – Nitra
ThDr. Jaroslav Pecha, PhD. – Banská Bystrica
ICDr. Marián Feduš, PhD. – Rožňava
ICDr. František Čitbaj, PhD. – Prešov

Vyhlasenie kňazov dekanátov Bratislavskej arcidiecézy

Vyhlasenie kňazov dekanátov Bratislavskej arcidiecézy na podporu arcibiskupa a metropolitu Mons. ICDr. Stanislava Zvolenského v kauze exkomunikovaných duchovných.

My, kňazi Bratislavskej arcidiecézy, vyjadrujeme svoju plnú podporu nášmu arcipastierovi Mons. Stanislavovi Zvolenskému, bratislavskému arcibiskupovi a metropolitovi v jeho postoji a postupe v kauze dvoch novokňazov, suspendovaných a exkomunikovaných na základe ich heretických a schizmatických prehlásení zaslaných slovenským biskupom v liste zo dňa 12.12. 2009.

Uistujeme našich veriacich i neveriacich spoluobčanov, že otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský a s ním aj trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák konali plne v súlade s Kódexom cirkevného práva. Voči výslovnému spochybneniu sviatostnej moci biskupov, títo dvaja biskupi ani nemohli inak konať. Dôsledkov z tak ultimatívne naformulovaného listu si predsa musí byť vedomý každý kňaz, ktorý disponuje hoci len základnými znalosťami teológie a cirkevného práva.

Každý kriticky uvažujúci človek môže v ultimatívnych požiadavkách exkomunikovaných kňazov vycítiť extrémne postoje, ktoré protirečia duchu evanjelia i učeniu Cirkvi, a v ktorých chýba kritická sebareflexia a základná úcta voči úradu a tým, čo ho zastávajú a ktorým ju pred pár mesiacmi pri vysviackach sľúbili. Použitím Pavlovho výroku z Listu Galaťanom 1,9: „Ak by vám niekto hlásal iné evanjelium ako to, ktoré ste prijali, nech je prekliaty!“ na zahraničných biskupov a jeho vztiahnutím na našich biskupov sa exkomunikovaní kňazi dopustili veľkej neúcty voči Božiemu slovu, tým že ho manipulujú pre svoje zábery, ktoré účelovo podopierajú biblickým citátom: „Boha treba viac poslúchať ako ľudí“ (Sk 5,29). Ak by dotčení pozorne čítali dokument Pápežskej biblickej komisie Interpretácia Biblie v Cirkvi, ktorá s pastoračnou múdrosťou hodnotí prednosti a nedostatky historicko-kritickej metódy a jej opodstatnenosť pri výklade Písma čítaným v kontexte a v zmysle, s akým bolo napísané, rešpektujúc s úctou posvätnú Tradíciu a učiteľský úrad, iste by sa vyvarovali zjavnej instrumentalizácie Božieho slova.

Našich exkomunikovaných bratov vyzývame, aby si uvedomili protirečenia vo svojich prehláseniach a neskrývali sa za autoritu pápeža Benedikta XVI. a proklamovanú poslušnosť voči nemu. Svojimi postojmi znevažujú jeho autoritu a taktiež česť Božieho služobníka Jána Pavla II.

Nech práve v tomto Týždni modlitieb za jednotu kresťanov, vedení svetlom Božej múdrosti a lásky, naši exkomunikovaní bratia zvažia s plnou vážnosťou dôvody i dôsledky svojho počínania, ktorým vyvolávajú nedorozumenia a narušujú jednotu Cirkvi, Kristovho tajomného tela. Osvietení Duchom Svätým

nech spoznajú svoje závažné omyly a s pokorou nájdu cestu späť do plného spoločenstva s Cirkvou, ktorú dnes legitímne reprezentuje na univerzálnej úrovni Svätý Otec Benedikt XVI., v minulosti to bol Ján Pavol II. a na miestnej úrovni sú to naši otcovia biskupi v jednote s pápežom.

*Dekani a kňazi dekanátov arcidiecézy
Bratislava, 19.1. 2010*

Mons. Róbert Bezák sa zúčastnil ekumenickej bohoslužby v evanjelickom kostole

Ekumenickou bohoslužbou v kostole Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania sa začal v pondelok 18. januára aj v Trnave tradičný Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov. Témou trnavského týždňa, podobne ako na celej severnej pologuli modrej planéty je citát z 24. kapitoly Lukášovho evanjelia „Vy ste toho svedkami“ (Lk 24, 48).

Po prvý raz v doterajšej histórii ekumenických dní v Malom Ríme, ktorá siaha do roku 1968 a je jedna z najstarších na Slovensku, zavítal do evanjelického chrámu trnavský arcibiskup.

„Sme dosť veriaci, aby sme sa vedeli hádať, ale málo veriaci, aby sme sa mohli milovať. Sme dosť veriaci, aby sme vedeli diskutovať a hádať sa o rozdieloch, ale málo veriaci, aby sme cítili lásku,“ aj týmito citovanými slovami Terézie z Ávili sa prihovril prítomným veriacim arcibiskup Róbert Bezák a poprial všetkým, aby boli silní duchom, ale tiež nasledovali Ježiša Krista, lebo on je cestou ako pre evanjelikov, tak aj katolíkov a znakov ich lásky.

Dekan trnavskej rímskokatolíckej farnosti Marcel Kubinec vo svojej homílii vyzdvihol okrem iného skutočnosť, že nová doba priniesla to, čo pred sto rokmi by nikto nečakal.

Ku cti trnavských veriacich patrí skutočnosť, že spoločnú cestu ku Kristovi našli už pred takmer pol storočím a iniciátormi zblížovania katolíkov s evanjelikmi boli v tomto meste lekár Štefan Kopecký, archivár Jozef Šimončič a bývalý evanjelický farár Gustáv Viktory.

Program trnavských ekumenických dní, ktorý v úvode podporili osobnou účasťou predseda Trnavského samosprávneho kraja Tibor Mikuš aj primátor mesta Štefan Bošňák, pokračuje v piatok 22. januára v kostole Najsvätejšej trojice, kde sa uskutoční koncert zboru Chorus Salvatoris pod taktovkou Róberta Mésároša a Zuzany Holičkovej. Záverečná pobožnosť sa uskutoční v tom istom kostole v pondelok 25. januára o 18. hodine a kázať bude domáci evanjelický farár Rastislav Hargaš.

Jozef Polešenský

Arcibiskup Zvolenský sa stretol s bratislavským županom Pavlom Frešom

V pondelok dňa 18. januára 2010 sa bratislavský arcibiskup metropolita Stanislav Zvolenský na Úrade Bratislavského samosprávneho kraja stretol s bratislavským županom Pavlom Frešom. Arcibiskup Zvolenský prezentovali záujem o spoluprácu v jednotlivých oblastiach spadajúcich do kompetencií samosprávnych krajov. Ide o oblasti školstva, sociálnych služieb a kultúry. „Ľšlo o prvé stretnutie s novým županom, uviedol arcibiskup Stanislav Zvolenský, na ktorom sme privítali možnosť spolupráce v jednotlivých oblastiach. Vedenie kraja sme oboznámili s pripravovanými aktivitami arcidiecézy, v ktorých je potenciál na spoluprácu“. „Cirkvi, konštatoval predseda Bratislavského samosprávneho kraja Pavol Frešo, sú súčasťou tradície kraja a plnia dôležitú úlohu nielen vo vzťahu k duchovným hodnotám. Sú často našim partnerom napríklad v sociálnej starostlivosti, v ktorej majú dlhodobé skúsenosti“ Jozef Haľko a Peter Húška

Vojenský biskup žehnal a kropil centrály Ozbrojených síl a ozbrojených zborov

V týždni po sviatku Zjavenia Pána uskutočnil ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek už tradičné Trojkráľové požehnanie služobných priestorov a kancelárií predstaviteľov rezortných ministerstiev a zložiek ozbrojených síl a ozbrojených zborov Slovenskej republiky.

V sprievode so svojimi vikármi Trojkráľovou vodou ako prvé pokropil priestory Prezídia Policajného zboru SR a jeho prezidenta generála Jána Packu, priestory Generálneho riaditeľstva Železničnej polície a Generálneho riaditeľstva väzenskej a justičnej stráže. Požehnal aj priestory kancelárie ministra obrany SR Jaroslava Bašku, náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl SR generála Ľubomíra Bulíka, štátneho tajomníka Daniela Duchoňa a tiež priestory vedúceho Služobného úradu Ministerstva obrany SR Miroslava Sima. Mons. Rábek počas požehnaní priestorov priblížil udalosť Zjavenia Pána trom mudrcom od východu, v modlitbách prosil o požehnanie pre všetkých ministrov, generálov i riaditeľov a v závere im poprial veľa úspechov a Božej pomoci pre ich múdre rozhodnutia v zodpovedných funkciách. Spolu s ordinárom priestory silových rezortov a inštitúcií navštívili aj speváci z Cirkevného konzervatória v Bratislave, ktorý svojimi koledami umocnili ešte doznievajúcu sviatočnú Vianočnú atmosféru. Tradičné Trojkráľové

ľové požehnanie uskutočnili aj jednotliví vojenský, väzenský a policajní kapláni v priestoroch OZ a OS, ale aj v príbytkoch ich príslušníkov a zamestnancov po celom Slovensku.

Tibor Ujlacký

Pastoračná návšteva vladyku Jána Babjaka SJ v Okružnej

V nedeľu 17. januára na pastoračnú návštevu farnosti Okružná v Prešovskom protopresbyteráte zavítal prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ.

Jeho návšteva bola pre veriacich výnimočná tým, že 42 rokov vo farnosti žiadny biskup nebol. Posledným biskupom, ktorý farnosť oficiálne navštívil, bol blažený hieromučeník Vasil' Hopko v roku 1968, hneď po obnovení gréckokatolíckej cirkvi.

Archijerejská svätá liturgia sa začala srdečným privítaním vladyku miestnym duchovným otcom Leontínom Lizákom. Vladyka Ján svoj príhovor začal slovami: „Hovorí sa, že pod lampou býva najväčšia tma... Som tu teraz preto, aby som vás povzbudil a ohlásil vám Božie slovo.“ V tomto duchu príkladmi zo života, aj osobného, ukázal všetkým ako zostúpiť zo „stromu svojich snov a predstáv“ ako evanjeliový Zachej, k reálnemu milujúcemu a milosrdnému Kristovi. Na konci svätej liturgie vyzval všetky prítomné deti, aby prišli k nemu a každému zvlášť udelil požehnanie a daroval obrázok.

Vladyka sa počas návštevy zaujímal o pastoračnú prácu vo farnosti a dával rady k ďalšej činnosti. Leontín Lizák

Stretnutie biskupa Bobera s pracovníkmi geriatrického centra

Pomocný košický arcibiskup Bernard Bober sa v stredu 13. januára stretol s pracovníkmi geriatrického centra v Košiciach. Špecializovaný odborný ústav geriatrický – sv. Lukáša je nezisková organizácia, ktorej zakladateľmi sú Ministerstvo zdravotníctva a Arcidiecézna charita v Košiciach. Geriatrický ústav je poskytovateľom ambulancie a ústavnej starostlivosti a domov v ňom našli starí, chronickí chorí a zomierajúci pacienti.

Vysokošpecializovaný ústav geriatrický – sv. Lukáša zamestnáva aj 8 rehoľných sestier na rôznych pozíciách.

V roku 2010, v ktorom uplynie 20 rokov od vzniku tohto zariadenia sa jeho vedúci pracovníci za pomoci eurofondov pokúsia zlepšiť kvalitu bývania pacientov a zmodernizovať rehabilitačné centrum. Novoročné stretnutie biskupa Bobera s pracovníkmi geriatrického centra v Košiciach sa zavŕšilo svätou omšou, v ktorej biskup poďakoval lekárom a zdravotníkom za ich službu a povzbudil ich k pomoci niest' kríž tým, ktorí ho sami niest' nevládu. Jaroslav Fabian

Ordinár po prvýkrát navštívil Národný bezpečnostný úrad a požehnal ho

Riaditeľ Národného bezpečnostného úradu František Blanárik 13. januára 2010 po prvýkrát v histórii oficiálne prijal na pôde úradu ordinára OS a OZ SR. Mons. Františka Rábeka. Návšteva ordinára mala za cieľ predstaviť vedeniu a samotným príslušníkom a zamestnancom existenciu duchovnej služby katolíckym veriacim v Ozbrojených silách a ozbrojených zboroch SR. Prvý vstup ordinára Rábeka na pôdu úradu, kde hlavným pracovným nástrojom je utajovaná informácia, bol zároveň obohatený o akt trojkráľového požehnanie budovy a kancelárií. Skôr než Mons. Rábek pokropil trojkráľovou vodou priestory úradu, poskytol zhromaždeným príslušníkom a zamestnancom úradu tiež informáciu, aj keď neutajovanú, ale tiež mimoriadne významnú pre život človeka, o Zjavení Pána trom mudrcom od východu. V modlitbách následne prosil o ich požehnanie a v závere im poprial veľa úspechov a Božej pomoci pre ich užitočnú a zodpovednú službu. Požehnanie svojim spevom sprevádzali študenti cirkevného konzervatória. Neskôr sa ordinár Rábek stretol s riaditeľom úradu Františkom Blanárikom pri spoločných rozhovoroch, kde priblížil možnosti spolupráce Ordinariátu OS a OZ SR s vedením NBÚ, ale aj konkrétne ponuky aktivít, ktoré môžu príslušníci a zamestnanci úradu využiť v záujme osobného duchovného života, a v konečnom dôsledku aj pre harmonické zladenie osobných životných a rodinných podmienok so služobným životom pri plnení úloh v záujme bezpečnosti štátu.

Tibor Ujlacký

Menovanie nového provinciála Slovenskej provincie Spoločnosti Božieho Slova

Slovenská provincia Spoločnosti Božieho Slova má nového provinciála, ktorým sa stal páter Ján Halama SVD. Do spomínanej funkcie ho vymenoval generálny predstavený rehole páter Antonio M. Pernia SVD. Úrad prevezme 1. mája tohto roku a nahradí tak súčasného provinciála pátra Petra Dušičku SVD.

Ján Halama SVD pochádza z Tepličky nad Váhom. Ako osemnásťročný vstúpil do kňazského seminára misijnej Spoločnosti Božieho Slova. Za kňaza bol vysvätený v roku 1997. Základné teologické štúdiá absolvoval v poľskom Nyse a na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity v Bratislave. Doktorandské štúdiá v oblasti ekumenickej teológie absolvoval v rokoch 1996-98 a 2006-08 na Katolíckej univerzite Jána Pavla II. v Lubline v Poľsku.

V rokoch 1998-2004 pôsobil ako prefekt v kňazskom seminári Spoločnosti Božieho Slova v Bratislave a zároveň prednášal na Cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Od roku 2004 bol správcom farnosti v Terchovej.

Peter Dušička SVD

Odhalenie pamätnej tabule jezuitu prof. Michala Lacka

V nedeľu 17. januára sa v Krásnej nad Hornádom konala slávnosť spomienky na nedožité deväťdesiatiny jezuitu, prof. Michala Lacka, ktorá sa stala vhodnou príležitosťou na odhalenie pamätnej tabule na rímskokatolíckom Kostole sv. Cyrila a Metoda v Krásnej nad Hornádom. V roku 1992 inštalovali pred tamojši chrám bronzovú bustu prof. Lacka, ktorú pred časom niekto ukradol. Jeho rodáci mu preto dali vyhotoviť pamätnú tabuľu. Sv. omšu, na ktorej bola posvätená celebroid pomocný košický biskup Bernard Bober, ktorý ocenil úsilie pripomínať si veľkých mužov národa a to v každej dobe. Vyzdvihol skutočnosť, že práve oni posunuli hranice poznania a z ich práce žijeme dodnes.

Michal Lacko bol znalcom cirkevných dejín východoeurópskych a balkánskych krajín. Srdcovou záležitosťou pre prof. Lacka boli gréckokatolíci na Slovensku i v zahraničí. Skúmal a publikoval množstvo štúdií o gréckokatolíckej Cirkvi a všemožne ju podporoval. Jeho meno nesie aj centrum spirituality Východ - Západ v Košiciach. Prof. Michal Lacko je pochovaný na cintoríne Rozália v Košiciach.

Jaroslav Fabian

Zmena vo vedení televízie LUX

Spoločníci televízie na svojom Valnom zhromaždení dňa 5.1.2010 zhodnotili doterajšie, viac ako jeden a pol ročné fungovanie televízie LUX. Jednohlasne skonštatovali, že vedenie televízie v plnej miere naplnilo doterajšie úlohy a ciele, ktoré sa očakávali a splnilo svoju dôležitú úlohu – rozbehnúť a zastabilizovať TV LUX.

Spoločníci nastavili nové ciele a úlohy do ďalšieho obdobia života televízie. Súčasne s týmto rozhodnutím oznámili zmenu vo vedení TV LUX. S platnosťou od 5.1.2010 došlo k výmene na pozícii riaditeľa. Doterajší riaditeľ Marek Poláček ukončil svoje pôsobenie v tejto funkcii, na jeho miesto nastúpil Darius Anton Hatok, ktorý pôsobil na pozícii riaditeľa Vydavateľstva don Bosco. Pozíciu zástupcu riaditeľa opúšťa aj Peter Novák, táto pozícia nebude v najbližšom období nahradená.

Peter Novák

Posviacka školskej kaplnky na Gymnáziu sv. Edity Steinovej v Košiciach

Pomocný košický biskup Stanislav Stolárik vo štvrtok 14. januára slávnostne posvätil novozriadenú kaplnku Ducha Svätého na Gymnáziu Edity Steinovej v Košiciach. Kaplnka, ktorá bola predtým umiestnená v časti jedálne je dnes situovaná priamo v škole. V priebehu dvoch týždňov by mali na kaplnke pribudnúť dvere, aby priestor určený na rozjímanie nenarušoval ruch školy.

Autorom návrhu kaplnky je Ing. Arch. Rastislav Rozman. Zadné steny kaplnky sú architektonicky riešené ako otvorená kniha, ktorá predstavuje otvorenú náruč Cirkvi. Centrum pomyselnej knihy je kríž, v ktorom je situovaný svätostánok. Nová kaplnka sa stretla s pozitívnym ohlasom u učiteľov, žiakov, ale aj rodičov, priateľov a sympatizantov školy.

Biskup Stolárik počas slávnostnej svätej omše viackrát zdôraznil, že Duch Svätý, ako prvotný hýbatel' všetkého, má moc nad našimi schopnosťami, talentami a uschopňuje nás tvoriť užitočné a krásne veci, tie architektonické nevynímajúc.

Jaroslav Fabian

Omša a pochod na počesť 42 obetí leteckej nehody AN 24

Pri Memoriáli obetiam leteckej katastrofy slovenských príslušníkov mierovej misie KFOR v maďarskej obci Hejce sa 19. januára 2010 konala pietna spomienka na znak úcty slovenským vojakom, ktorí zahynuli počas návratu zo zahraničnej misie. Štvrté výročie najväčšej tragédie v novodobej histórii Slovenska si pripomenuli pozostalí, kolegovia a priatelia obetí leteckého nešťastia za účasti ministra obrany SR Jaroslava Bašku, štátnej tajomníčky Ministerstva obrany Maďarskej republiky Ágnes Vadaiovej, veľvyslanca SR v Maďarskej republike Petra Weissa, generality OS SR na čele s náčelníkom GŠ OS SR Ľubomírom Bulíkom, náčelníka GŠ maďarských obranných síl László Tómbó, predstaviteľov profesionálnych záchranných zložiek zo Slovenska a Maďarska a starostu obce Hejce Gejzu Rohályho. Na znak úcty položili hostia k pamätníku vence a zapálili sviečky. Po akte kladenia vencov a príhovoroch ministra obrany SR a štátnej tajomníčky Ministerstva obrany Maďarskej republiky sa smútočnému zhromaždeniu prihovril aj generálny vikár Ordinariátu OS a OZ SR plk. Mons. František

Počurek s duchovným zamyslením a modlitbou za zosnulých vojakov. Po položení vencov, kytíc a zapálení kahancov pri pamätníku, v miestnom chráme celebrol spolu s vojenským kaplánom npor. Mgr. Petrom Dzijkom zádušnú sv. omšu.

Výstupom na vrch Borsó, priamo na miesto nešťastia 42 príslušníkov 2. mechanizovanej brigády v Prešove a 21. zmiešaného práporu v Trebišove vzdalo úctu svojim padlým kolegom. Spolu s vojakmi si pri pamätníku na kopci smrti uctili položením venca a zapálením sviečky pamiatku zosnulých aj brigádny generál Ondřej Novosad, veliteľ 2. mechanizovanej brigády v Prešove, pplk. Ján Stavrovský, veliteľ 21. zmiešaného práporu v Trebišove a vojenský kaplán 2. mechanizovanej brigády mjr. Dr. Jozef Michalov.

Tibor Ujlacky

Mons. František Novajovský sa stal Pápežským prelátom

Svätý Otec Benedikt XVI. vymenoval Mons. Františka Novajovského, kňaza Spišskej diecézy, za čestného Pápežského preláta. Dekrét zo dňa 22. decembra 2009, ktorý mu osobne odovzdal arcibiskup Mons. Fernando Filoni. Substitút Štátneho sekretariátu, bol zverejnený začiatkom januára 2010.

Mons. František Novajovský sa narodil 22. apríla 1956 v Spišskej Belej. Po gymnaziálnych štúdiách v Kežmarku a vykonaní ZVS pracoval ako robotník, nakoľko pre komunistický režim nemohol študovať teológiu. Teologické štúdiá preto absolvoval tajne a tajne bol aj vysvätený na kňaza v roku 1986 súčasným kardinálom Jánom Chryzostomom Korcom. Za svoju náboženskú aktivitu bol v roku 1982 uväznený a odsúdený. Až do pádu komunizmu pracoval ako robotník v Bratislave a v Ružomberku a službu kňaza vykonával tajne.

Od roku 1990 začal verejne slúžiť ako kňaz Spišskej diecézy. V rokoch 1990-1994 absolvoval postgraduálne štúdiá morálnej teológie v Ríme. V rokoch 1994-97 vyučoval na TI v Spišskej Kapitule a na KPF v Ružomberku. Zároveň bol špirituálom v Kňazskom seminári biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule a tiež bol poverený permanentnou formáciou kňazov v Spišskej diecéze. Od roku 1997 bol vicerektorom Pápežského slovenského ústavu a kolégia sv. Cyrila a Metóda v Ríme. V roku 1998 sa stal jeho rektorom. O rok neskôr ho Svätý Otec Ján Pavol II. vymenoval za Monsignora. Od roku 2004 pracuje na Štátnom sekretariáte vo Vatikáne v sekcii pre vzťahy so štátmi. V súčasnosti pôsobí ako oficiál v prvej sekcii Štátneho sekretariátu vo Vatikáne. Peter Majda